

گزارش

حامی سرسخت برجام معاون کلینتون شد

● **شرق:** «تیم کین»، سناتور یهودی، یکی از سردمداران جنبش تحریم سخنرانی ضد ایرانی نخست‌وزیر اسرائیل در کنگره آمریکا بود. سناتور ۵۸ساله ایالت ویرجینیا، سخنرانی ماه مارس سال ۲۰۱۵ بنیامین نتانیاهو درباره برنامه موشکی ایران را به‌شدت محکوم کرد و آن را «بسیار نامناسب» خواند. او یکی از هشت سناتور دموکراتی بود که این سخنرانی را تحریم کرد و در مراسم سخنرانی او حاضر نشد. «تیم کین» کسی است که هیلاری کلینتون – نامزد حزب دموکرات در انتخابات ماه نوامبر- اکنون او را به عنوان گزینه تصدی سمت معاون اولی خود برگزیده است. در سنت سیاسی ایالات متحده، سناتورهای یهودی اغلب به دلیل وابستگی به آیک (لایه هوادار اسرائیل) درصف حامیان تل‌آویو جای می‌گیرند و به صورت تمام‌قد از منافع اسرائیل حمایت می‌کنند. «کین» که عضو کمیته روابط خارجی سنا است، استثنائی بر این قاعده به شمار می‌آید. او در اوج فشار سیاسی- تبلیغاتی اسرائیل برای بسیج افکار عمومی و فعالان سیاسی علیه توافق هسته‌ای ایران و غرب، در صف حامیان برجام ماند. او ازجمله اولین حامیان توافق هسته‌ای با ایران بود. گفته می‌شود، تیم کین مورد حمایت گروه دموکرات «جی استریت» است. این گروه ضد اسرائیلی مخالف اقدامات تروویستی تل‌آویو است. تا آغاز مذاکرات درباره برنامه هسته‌ای ایران، کین نیز مانند کلینتون، وزیر خارجه سابق آمریکا، به نگرانی‌های اسرائیل درخصوص این مذاکرات توجهی نشان نداد. در این هنگام، کین به جریان اطلاع بررسی او سوی دموکرات‌ها پیوست تا از رای مخالف سنا به توافق هسته‌ای ایران جلوگیری کند. بعد از توافق هسته‌ای در تیر سال گذشته، کنگره آمریکا رسیدگی به این توافق را آغاز کرد. روشن بود که مجلس نمایندگان با اکثریت مطلق جمهوری‌خواهان با آن مخالفت می‌کند؛ اما در سنا، اکثریت جمهوری‌خواه شکننده بود. بااین‌حال برخی سناتورهای دموکرات مثل سناتور چاک شومر اعلام کردند مخالف توافق هسته‌ای ایران و کشورهای ۵+۱ است. در چنین شرایطی بود که تیم کین و چند سناتور دموکرات ازجمله الیزابت وارن از توافقی حمایت کردند تا- جمهوری‌خواهان نتوانند با ۶۰ رای آن را تصویب کنند و حتی مانع وتو رئیس‌جمهوری آمریکا شوند. او-که یکی از تدوین‌کنندگان قانون بررسی توافق هسته‌ای با ایران به شمار می‌آید، در بیانیه‌ای، خود را حامی جدی و طرفدار سرسخت توافق هسته‌ای ایران خواند و گفت: «توافق هسته‌ای ایران، گامی بلند در جهت بهبودی اوضاع کنونی جهان به شمار می‌رود». کین همچنین ازجمله طرفداران برقراری صلح بین اسرائیل و فلسطینی‌هاست. ویژگی‌های کین هنگامی برجسته‌تر جلوه می‌کند که او را با معاون دونالد ترامپ، رقیب هیلاری کلینتون، مقایسه کنیم. ترامپ خود به مواضع افراطی علیه ایران و توافق هسته‌ای تهران و غرب مشهور است. «مایک پنس»، معاون او نیز موضوعی مشابه رئیس خود دارد. پنس اعلام کرده از اسرائیل و حق آن برای حمله به تاسیسات در ایران به منظور آنچه «پیشگیری از توسعه سلاح‌های هسته‌ای» نامیده حمایت می‌کند. او همچنین از اقدامات رژیم اسرائیل در استفاده از نیروی مرگ‌بار در اجرای محاصره غزه حمایت کرده و اسرائیل را «محبوب‌ترین متحد آمریکا» خوانده است. کین مخالف سقط جنین و از مدافعان تجارت آزاد است. او همچنین سناتور ایالت ویرجینیا و فرماندار سابق این ایالت بسیار مهم آمریکاست. ویرجینیا و به‌ویژه مرکز این ایالت، ریچموند، یکی از «پایتخت‌های تاریخی» جمهوری‌خواهان بوده است؛ اما در چند انتخابات اخیر مردم این ایالت بارها از دموکرات‌ها حمایت کرده‌اند.

ادامه از صفحه اول

دیگر ارکان دفتر تحکیم وحدت انتخاب می‌شوند و در آن قانده‌شف که نام‌آشنا به نظر نمی‌رسد، به عنوان دبیر انتخاب می‌شود. محل برگزاری نشست هم دانشگاه شهید بهشتی است و سعید جلیلی، در آن سخنرانی می‌کند و تندترین انتقادات را به دولت حمایت شده اصلاح‌طلبان وارد می‌کند. این ساختار جدید تحکیم وحدت است که معمولا اخبار آن را هم خبرگزاری فارس و تسنیم پوشش می‌دهند و با اعضای آن متناسب با موضوعات مختلف مصاحبه می‌کنند. ساختار جدیدی که نسبتی به تحکیمی که درباره آن و سابقه آن گفته شده و خوانده شده، برقرار نمی‌شود؛ هرچند ممکن است دانشگاه‌های جدید، با نام تحکیم وحدت هم آشنا نباشند؛ مهم‌ترین و باسابقه‌ترین تشکیلات دانشجویی کشور که دوره‌های مختلفی از فرازوفرو در پشت سر گذاشته و اکنون به ساختاری رسیده است که به نظر نمی‌رسد همه جریانات دانشجویی را نمایندگی کند. به عنوان نمونه در خبری که خبرگزاری فارس منتشر کرده بود، واحدی به نام «جنگ نرم» ایجاد شده است که ممکن است جایگزین واحد تبلیغات و جنگ در اساسنامه دفتر شده باشد. البته هنوز جنگ آغاز شده بود که نمایندگان انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌های تهران، علم و صنعت، شریف، شیراز، تبریز و مشهد پس از دیدار با امام خمینی و آن جمله معروف که امروز با هر جست‌وجویی به آن می‌رسید، مبنی بر اینکه «بروید و بین خودتان تحکیم وحدت کنید»، پایه‌های تأسیس آنچه را بعداً «دفتر تحکیم وحدت»، (اتحادیه انجمن‌های اسلامی و سازمان‌های دانشجویی سراسر کشور) معروف شد گذاشتند. مرام‌نامه و اساسنامه اولیه انجمن‌های اسلامی در تابستان ۵۸ آماده شد. آقایان بیطرف، میردامادی، ابراهیم اصغرزاده، سیدزاده و محمود احمدی‌نژاد به‌عنوان اولین شورای مرکزی انتخاب شدند. هسته‌ای در تیر سال گذشته، کنگره آمریکا رسیدگی به این توافق را آغاز کرد. روشن بود که مجلس نمایندگان با اکثریت مطلق جمهوری‌خواهان با آن مخالفت می‌کند؛ اما در سنا، اکثریت جمهوری‌خواه شکننده بود. بااین‌حال برخی سناتورهای دموکرات مثل سناتور چاک شومر اعلام کردند مخالف توافق هسته‌ای ایران و کشورهای ۵+۱ است. در چنین شرایطی بود که تیم کین و چند سناتور دموکرات ازجمله الیزابت وارن از توافقی حمایت کردند تا- جمهوری‌خواهان نتوانند با ۶۰ رای آن را تصویب کنند و حتی مانع وتو رئیس‌جمهوری آمریکا شوند. او-که یکی از تدوین‌کنندگان قانون بررسی توافق هسته‌ای با ایران به شمار می‌آید، در بیانیه‌ای، خود را حامی جدی و طرفدار سرسخت توافق هسته‌ای ایران خواند و گفت: «توافق هسته‌ای ایران، گامی بلند در جهت بهبودی اوضاع کنونی جهان به شمار می‌رود». کین همچنین ازجمله طرفداران برقراری صلح بین اسرائیل و فلسطینی‌هاست. ویژگی‌های کین هنگامی برجسته‌تر جلوه می‌کند که او را با معاون دونالد ترامپ، رقیب هیلاری کلینتون، مقایسه کنیم. ترامپ خود به مواضع افراطی علیه ایران و توافق هسته‌ای تهران و غرب مشهور است. «مایک پنس»، معاون او نیز موضوعی مشابه رئیس خود دارد. پنس اعلام کرده از اسرائیل و حق آن برای حمله به تاسیسات در ایران به منظور آنچه «پیشگیری از توسعه سلاح‌های هسته‌ای» نامیده حمایت می‌کند. او همچنین از اقدامات رژیم اسرائیل در استفاده از نیروی مرگ‌بار در اجرای محاصره غزه حمایت کرده و اسرائیل را «محبوب‌ترین متحد آمریکا» خوانده است. کین مخالف سقط جنین و از مدافعان تجارت آزاد است. او همچنین سناتور ایالت ویرجینیا و فرماندار سابق این ایالت بسیار مهم آمریکاست. ویرجینیا و به‌ویژه مرکز این ایالت، ریچموند، یکی از «پایتخت‌های تاریخی» جمهوری‌خواهان بوده است؛ اما در چند انتخابات اخیر مردم این ایالت بارها از دموکرات‌ها حمایت کرده‌اند.

او در توضیح بیشتر درباره اساسنامه دفتر تحکیم می‌افزاید: «طبق اساسنامه تحکیم وحدت هر نماینده انجمن اسلامی می‌بایست دو سال حضور فعال در شورای تحکیم وحدت داشته باشد تا کاندیدای شورای مرکزی دفتر تحکیم شود. براساس قانون هم کسی که عضو تحکیم وحدت می‌شد، دیگر حق عضویت در انجمن اسلامی دانشگاه خود را نداشت و باید از آنجا استعفا می‌داد. دلیل گذاشتن این شرط در اساسنامه این بود که فرد، به‌جای نمایندگی از گرایش دانشگاه خود، مصالح و گرایش عمومی اتحادیه را در نظر داشته باشد. نامزدها همچنین برای انتخاب‌شدن باید دوسوم رای انجمن‌های عضو اتحادیه را در دست می‌آوردند».

مؤمنی ادامه داد: «تعداد انجمن‌ها حدود ۷۰ شکل بود. آنها در مهلت تعیین‌شده که معمولا در پایان شهریور ماه هر سال بود، اعضای خود برای معرفی به نشست سالانه را انتخاب می‌کردند. در آبان‌ماه هم در یکی از دانشگاه‌ها انتخابات مجمع عمومی برگزار می‌شده. به گفته مؤمنی، این روال تا اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ وجود داشت.

تغییرات گفتمان و اثر آن در انتخابات

دفتر تحکیم وحدت دوره‌های مختلف گفتمانی را سپری کرده که این دوره‌ها اثرات خود را مثلا بر نحوه انتخابات‌های این تشکل گذاشته است. همان‌طور که گفته شد نقطه تأسیس دفتر تحکیم شهریور ۵۸ است. سال‌هایی که سال‌های غلبه نگاه انقلابی و ارزشی و آنچه معروف به «خط امامی» بود، بر موضوعات است. طرفداران این نگاه هم در دفتر تحکیم دست بالا را داشتند. در جریان بالرفتن از دیوار سفارت حضور داشتند و طرفدار دولت مهندس میرحسین موسوی و سیاست‌های چپ‌گرایانه بودند.

به‌این‌ترتیب اکثریت چپی‌های تحکیم را چهره‌هایی ابراهیم اصغرزاده، علی شکوری‌راد و رضا خاتمی تشکیل می‌دادند. باوجود غلبه این تفکر، دیدگاه‌های دیگری هم در ساختار تحکیم بودند که البته در اقلیت بودند. گرایشی از اعضا که نگاه راست‌گرایانه به موضوعات داشتند و به تشکلهای وابسته به جریان راست، نزدیک بودند. تقابل جریان راست و چپ در دفتر تحکیم مثل مراکز دیگر خود را عیان کرده بود و این تقابل را می‌توان در ارائه فهرست‌های انتخاباتی در آستانه انتخابات مجلس دوم و سوم دید. همان انتخابات‌هایی که شکل‌گیری جریان راست و چپ را در مجلس و در تشکلهای سیاسی موجود کلیه زرده بود. بااین‌حال به گفته سیاوش حاتم از اعضای شورای عمومی دفتر تحکیم در سال‌های دهه ۶۰ تا اواسط دهه ۷۰، تحکیمی هـا اجازه این را که تشکلهای دیگری در دانشگاه‌ها شکل بگیرند نمی‌دادند. بااین‌حال تشکلهای وابسته به جریان راست (به طور مستقل) به‌تدریج در دانشگاه‌ها پا گرفتند.

تغییرات دهه۷۰

طرفداران نگاه چپ در دفتر تحکیم اگرچه حاکم ایستا؛ رئیس سابق ستاد نماز جمعه تهران در پاسخ به حسین‌پورازغدی علت دعوت‌نشدن او به نماز جمعه را انتقاداتپذیری او عنوان کرد. حجت‌الاسلام «سیدالله شيرمردی» رئیس ستاد نماز جمعه تهران، در واکنش به اظهارات اخیر حسن رحیم‌پورازغدی پیش از خطبه‌های نماز جمعه مشهد ضمن تکذیب ادعای او گفت: «علت دعوت‌نشدن ایشان به نماز انتقادناپذیری و برجسب بی‌سوادیزدن به رسانه‌های اصولگرا بود.» او با بیان اینکه مسئولان ستادهای نماز جمعه وظیفه دارند براساس ضوابط و ملاحظات ابلاغی از جانب

سیاست

عبور از تظاهرات

عبور از تحکیم

کمیسون یا کمیته تبلیغات و جنگ (متناسب با دوران جنگ ایران و عراق) تشکیلات، روابط عمومی، فرهنگی و امور سیاسی بود. اعضای را که انجمن‌های دانشگاه‌ها به دفتر تحکیم معرفی می‌کردند، در نشست سالانه به انتخاب گذاشته شده و به‌این‌ترتیب اعضای شورای مرکزی تحکیم شکل می‌گرفت.

عبداﷲ مؤمنی، سخنگوی سازمان ادوار تحکیم

وحدت، با نگاهی به ساختار دفتر تحکیم وحدت به «شرق» می‌گوید: «دفتر تحکیم وحدت یک تشکیلات دانشجویی بوده و ساختاری دموکراتیک و با پایین

به بالا داشت. اساسنامه به گونه‌ای تنظیم شده بود که از مجموع نمایندگان شورای مرکزی انجمن‌های اسلامی سراسر کشور، چه انجمن‌های آموزش عالی و چه دانشگاه‌های علوم‌پزشکی تشکیل می‌شد. انتخاب نماینده در هر دانشگاه هم بر مبنای اساسنامه همان دانشگاه بود و براساس جمع‌بندی خود، نمایندگان‌شان را به تحکیم وحدت معرفی می‌کردند».

او در توضیح بیشتر درباره اساسنامه دفتر تحکیم می‌افزاید: «طبق اساسنامه تحکیم وحدت هر نماینده انجمن اسلامی می‌بایست دو سال حضور فعال در شورای تحکیم وحدت داشته باشد تا کاندیدای شورای مرکزی دفتر تحکیم شود. براساس قانون هم کسی که عضو تحکیم وحدت می‌شد، دیگر حق عضویت در انجمن اسلامی دانشگاه خود را نداشت و باید از آنجا استعفا می‌داد. دلیل گذاشتن این شرط در اساسنامه این بود که فرد، به‌جای نمایندگی از گرایش دانشگاه خود، مصالح و گرایش عمومی اتحادیه را در نظر داشته باشد. نامزدها همچنین برای انتخاب‌شدن باید دوسوم رای انجمن‌های عضو اتحادیه را در دست می‌آوردند».

مؤمنی ادامه داد: «تعداد انجمن‌ها حدود ۷۰ شکل بود. آنها در مهلت تعیین‌شده که معمولا در پایان شهریور ماه هر سال بود، اعضای خود برای معرفی به نشست سالانه را انتخاب می‌کردند. در آبان‌ماه هم در یکی از دانشگاه‌ها انتخابات مجمع عمومی برگزار می‌شده. به گفته مؤمنی، این روال تا اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ وجود داشت.

تغییرات گفتمان و اثر آن در انتخابات

دفتر تحکیم وحدت دوره‌های مختلف گفتمانی را سپری کرده که این دوره‌ها اثرات خود را مثلا بر نحوه انتخابات‌های این تشکل گذاشته است. همان‌طور که گفته شد نقطه تأسیس دفتر تحکیم شهریور ۵۸ است. سال‌هایی که سال‌های غلبه نگاه انقلابی و ارزشی و آنچه معروف به «خط امامی» بود، بر موضوعات است. طرفداران این نگاه هم در دفتر تحکیم دست بالا را داشتند. در جریان بالرفتن از دیوار سفارت حضور داشتند و طرفدار دولت مهندس میرحسین موسوی و سیاست‌های چپ‌گرایانه بودند.

به‌این‌ترتیب اکثریت چپی‌های تحکیم را چهره‌هایی ابراهیم اصغرزاده، علی شکوری‌راد و رضا خاتمی تشکیل می‌دادند. باوجود غلبه این تفکر، دیدگاه‌های دیگری هم در ساختار تحکیم بودند که البته در اقلیت بودند. گرایشی از اعضا که نگاه راست‌گرایانه به موضوعات داشتند و به تشکلهای وابسته به جریان راست، نزدیک بودند. تقابل جریان راست و چپ در دفتر تحکیم مثل مراکز دیگر خود را عیان کرده بود و این تقابل را می‌توان در ارائه فهرست‌های انتخاباتی در آستانه انتخابات مجلس دوم و سوم دید. همان انتخابات‌هایی که شکل‌گیری جریان راست و چپ را در مجلس و در تشکلهای سیاسی موجود کلیه زرده بود. بااین‌حال به گفته سیاوش حاتم از اعضای شورای عمومی دفتر تحکیم در سال‌های دهه ۶۰ تا اواسط دهه ۷۰، تحکیمی هـا اجازه این را که تشکلهای دیگری در دانشگاه‌ها شکل بگیرند نمی‌دادند. بااین‌حال تشکلهای وابسته به جریان راست (به طور مستقل) به‌تدریج در دانشگاه‌ها پا گرفتند.

تغییرات دهه۷۰

طرفداران نگاه چپ در دفتر تحکیم اگرچه حاکم ایستا؛ رئیس سابق ستاد نماز جمعه کشور نکات لازم را به سخنرانان پیش از خطبه متذکر شوند تا در وقت محدود، نمازگزاران بیشترین بهره را از سخنرانی‌ها و برنامه‌های مختلف ببرند و این یک امر طبیعی در همه دوره‌ها بوده است، افزود: «انتظار ما از استاد رحیم‌پورازغدی به عنوان یکی از نخبگان و سخنرانان ارزنمند در کشور بیش از این است که دلایل واهی برای لغو سخنرانی‌های خود بترانند». «شيرمردی» با اشاره به این گفته رحیم‌پورازغدی مبنی بر اینکه «وقتی متوجه شدند می‌خواهم استنادی را برای مسئله نفوذ ارائه کنم، بلافاصله سخنرانی

و طیف مدرن هم خواهان تحقق مطالباتی بودند که به گمان آنها، به‌ویژه بعد از ماجرای ۱۸ تیر ۷۸ محقق نشده بود.

عبداﷲ مؤمنی هم در همین باره می‌افزاید: «از دلایلی که در دهه ۸۰ باعث انشقاق در تحکیم وحدت شد، دخالت‌دادن نهادهای غیردانشجویی بود که هیچ نسبتی با افکار دانشجویی نداشتند و باعث شدند تا تحکیم، اهمیت خود را از دست بدهد. از سوی دیگر، رادیکال‌ها نیز با مطالبات سیاسی ساختارشکنانه خود که از سطح جامعه فراتر بود، تلاش کردند این تشکل را به سوی تنش ببرند که باعث شد کارایی آن کم شود». مجموعه این عوامل و نیز همان نگاه‌های سنتی و مدرن باعث شد تحکیم، اسفند سال ۸۰ دچار انشعاب شده و عده‌ای در دانشگاه شیراز نشست برگزار کرده و گروه دیگر هم در دانشگاه علامه نشستی را برگزار کنند. انشعاب از همین جا شکل می‌گیرد. بعد از انشعاب، اگرچه برخی از اصلاح‌طلبان نظیر بهزاد نبوی در نشست شیراز شرکت می‌کنند یا گروهی به آن پیغام می‌دهد، اما با مرور زمان و روشن‌شدن ماهیت طیف شیراز این حمایت‌ها رنگ خود را از دست می‌دهد. به گفته سیاوش حاتم، «بعد از انشعاب طیف علامه از شیراز، بیش از ۹۰ درصد انجمن‌های اسلامی دانشجویی، در طیف علامه محسوب می‌شدند و کمتر از ۱۰ تشکل هم از جمله حاکم طیف شیراز بودند».

سال‌های دولت‌احمدی‌نژاد

تحکیمی‌ها که شعار عبور از خاتمی را در انتخابات ۸۰ مطرح کردند و منشعب شدند، در انتخابات ۸۴ سیاست تحریم را پیش گرفتند و نتیجه روی‌کارآمدن دولتی بود که سخت‌ترین برخورد‌ها را با جنبش دانشجویی و اعضای تحکیم داشت. در این سال‌ها خیلی از انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌ها، از جمله انجمن پلی‌تکنیک و علامه طباطبایی منحل شدند؛ تنها یک سال بعد از روی‌کارآمدن دولت احمدی‌نژاد. عبداﷲ مؤمنی آن سال‌ها را این‌گونه روایت می‌کند: «بعد از سال ۸۴ و بر روی‌کارآمدن احمدی‌نژاد، عملا در همان سال‌های اول شاهد این‌ بودیم که عوم انجمن‌های اسلامی از فعالیت بازداشته شدند و به گرایش‌های مخالف تحکیم و انجمن اسلامی واگذار شدند و بعضی از آنان نیز تعطیل شدند. اکثر این انجمن‌ها هم تا روی‌کارآمدن حسن روحانی تعطیل بودند».

با وجود این برخورد‌ها هنوز طیف علامه اجازه فعالیت داشت. اما تلاش‌های گسترده‌ای صورت گرفت تا از فعالیت طیف علامه جلوگیری شود. سال ۸۶ اعضای انجمن‌های اسلامی در نشستی دوروزه در تهران از فشار برای انحلال انجمن‌های خود و واگذاری آن به افراز موردعلاقه مدیریت دانشگاه خبر دادند.

سال ۸۷، محمدمهدی زاهدی، وزیر وقت علوم، طیف علامه دفتر تحکیم وحدت را غیرقانونی خواند و چند روز بعدتر هم هیات نظارت مرکزی بر تشکلهای حکم به انحلال این طیف داد؛ چراکه طیف شیراز با ارسال نامه‌ای به هیات نظارت مرکزی وزارت علوم، خواستار رسیدگی به وضعیت طیف علامه شده بود. «مهدی عباسی»، دبیر تحکیم وحدت طیف شیراز با ارسال نامه‌ای به وزارت علوم خواستار «اعلام رسمی غیرقانونی‌بودن طیف علامه و پاک‌شدن دفتر تحکیم از لوث این جریان خودفروخته شده بود».

طیف شیراز

به‌این‌ترتیب فعالیت طیف طیف علامه در همان دولت اول احمدی‌نژاد ممنوع اعلام می‌شود و از این پس، آنچه باقی می‌ماند، طیف شیرازی است که گرایش‌های آنها رفته‌رفته به قرارت اصولگرایان نزدیک‌تر می‌شود. به گفته سیاوش حاتم، طیف شیراز در ابتدای فعالیت خود کمتر از انگشتان دست، انجمن عضو داشت. این در حالی است که باید طبق اساسنامه ۲۰ تشکل در عضویت تحکیم باشند تا فعالیت آن قانونی شود. حاتم اضافه کرد: «در سال‌های گذشته طیف شیراز سعی کرد با عضویت در سایر دانشگاه‌ها، مثل پیام نور و آزاد تعداد خود را به حد نصاب برساند». این در حالی است که سال ۹۲ یکی از سال‌های چالش‌برانگیز و به نوعی سال تصفیه طیف شیراز محسوب می‌شد. زمانی که این طیف انتخابات سالانه خود را برگزار کرد، اما ۱۴ تشکل عضو طیف شیراز با اعتراض به اینکه این طیف موارد قانونی را در برگزاری انتخابات رعایت نکرده، از این طیف خارج شدند. بااین‌حال طیف شیراز این تفکهارا برننافت و همچنان به فعالیت خود ادامه داد. درحالی‌که به تشکلی تبدیل شده که تأییدکننده قرانت‌های اصولگرایان در موضوعات مختلف و نقدکننده دولت‌هایی است که به اصلاحات تنه می‌زنند. عبداﷲ مؤمنی دراین‌باره معتقد است: «به نظر من تحکیم وحدتی که الان وجود دارد، هیچ نسبتی با آن تحکیم وحدتی که از روز شکل‌گیری تا آغاز دوره احمدی‌نژاد بوده است، به لحاظ فکری و هویتی ندارد. آنچه از تحکیم امروز دیده می‌شود، حتی سایه دیگری بر سال‌های گذشته هم نیست. تعریف جدیدی از جنبش دانشجویی استحاله‌شده است؛ جنبشی تأییدکننده و نه نقدکننده».

روزنه

گزارش «شرق»

از جلسه دادگاه عیسی سحرخیز

● **شرق:** روز گذشته جلسه دادگاه عیسی سحرخیز به اتهام نشر اکاذیب برگزار شد. محمود علیزاده‌طباطبایی، وکیل سحرخیز دراین‌باره به خبرنگار «شرق» گفت: «دیروز صبح در شعبه ۱۰۵۸ جلسه رسیدگی به اتهام نشر اکاذیب توسط آقای عیسی سحرخیز برگزار شد. ابتدای صبح انتقال آقای سحرخیز با مشکلاتی مواجه شد. بیمارستان اعلام کرده بود هزینه درمان ایشان تاکنون حدود ۴۰ میلیون تومان بوده است. نه زندان این هزینه را تقبل می‌کرد و نه بیمه، به همین دلیل بیمارستان اجازه انتقال او به دادگاه را نمی‌داد. در نهایت مأموری در دستورداشت آقای سحرخیز را به دادگاه باورود، به مسئولان بیمارستان تعهد داده بود که آقای سحرخیز را به دادگاه آورده و مجدداً بازگرداند. به همین ترتیب، پس از حدود یک ساعت تأخیر موکل به جلسه دادگاه آورده شد». علیزاده‌طباطبایی درباره مفاد دفاع خود از سحرخیز گفت: «در جلسه دادگاه ما استدلال کردیم که اتهام نشر اکاذیب بر اساس ماده ۶۹۸ قانون مجازات اسلامی از جرائم قابل گذشت است و به شکایت شاکی خصوصی نیاز دارد و در این پرونده شکایت شاکی خصوصی وجود ندارد. نماینده دادستان به ماده ۱۸ قانون جرائم رایانه‌ای استناد کرده بود که این قانون تصریح می‌کند: «هرکس به قصد اضرار به غیر یا تشویش اذهان عمومی یا مقامات رسمی به وسیله سیستم رایانه یا مخابراتی اکاذیبی را منتشر کند یا در دسترس دیگران قرار دهد یا با همان مقاصد اعمالی را برخلاف حقیقت، راسا یا به عنوان نقل قول، به شخص حقیقی یا حقوقی یا مقام‌های رسمی به طور صریح یا تلویحی نسبت دهد، اعم از اینکه از طریق یادشده به نحوی از انخا ضرر مادی یا معنوی به دیگری وارد شود یا نشود، افزون بر اعاده حیثیت به جس از ۹۱ روز تا دو سال یا جزای نقدی از پنج تا هج میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد». ما عنوان کردیم معتقدیم این مطلب را سایت روزآتلاین منتشر کرده، نه آقای سحرخیز، پس بر فرض جرم‌بودن مطلب، سایت روزآتلاین مرتکب جرم نشده نه موکل. بر همین اساس، آقای سحرخیز می‌گوید من مطالبی در فیس‌بوکم داشتم‌ام که رسانه‌ها این مطلب را از فیس‌بوک من استخراج و استفاده می‌کردند. این امر هم از سوی رسانه‌های مختلف رایج بوده است. از سایت عماربون و انصار حزب‌الله گرفته تا رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور، از این مطلب استفاده می‌کردند. دراین‌باره آنچه سایت روزآتلاین نقل کرده عینا مطلب منتشره در صفحه فیس‌بوک منده نبوده و تغییراتی داشته است». علیزاده‌طباطبایی افزود: «ما استدلال کردیم عنصر قانونی جرم مخدوش است؛ زیرا عملی که آقای سحرخیز انجام داده به هیچ عنوان با ماده ۱۸ قانون جرائم رایانه‌ای منطبق نیست؛ چون کسی که منتشر کرده نه آقای سحرخیز بلکه سایت روزآتلاین بوده است. در تمام مراحل بازجویی هم آقای سحرخیز مطالب منتشرشده در سایت روزآتلاین را نپذیرفته است. ما امیدواریم دادگاه استدلال و دفاع ما را بپذیرد». او در تشریح روند دادگاه تصریح کرد: «ما ابتدا به صلاحیت دادگاه، ایراد قانونی وارد کردیم، چراکه بنا توجه به قانون جرم سیاسی، اتهام آقای سحرخیز سیاسی است. اصولا نشر اکاذیب طبق قانون در دسته جرائم سیاسی قرار می‌گیرد و بایسد در دادگاه کیفری استان و با حضور هیات منصفه و علنی برگزار شود. متأسفانه دادگاه این ایراد را نپذیرفت و وارد رسیدگی شد». وکیل‌مدافع سحرخیز ادامه داد: «کذب‌بودن ادعاهای مورد ادعا باید از سوی دادستان اثبات شود که دادستان دلیلی بر کذب‌بودن مطالب ارائه ن داده است. ضمن اینکه قصد اضرار به غیر و تشویش اذهان عمومی احراز نشده است. با توجه به این موارد قطعاً این مورد از موارد شبهه‌انگیز است که مشمول قاعده «درا» در ماده ۱۲۰ قانون مجازات اسلامی است که می‌گوید: «هرگاه وقوع جرم با برخی از شرایط آن یا هر یک از شرایط مسئولیت کیفری مورد شبهه یا تردید قرار گیرد و دلیلی بر نفی آن یافت نشود، حسب مورد جرم با شرط مذکور ثابت نمی‌شود». در این مورد هم قصد اضرار به غیر، قصد تشویش اذهان عمومی، کذب‌بودن مطلب و هم انتساب آن به آقای سحرخیز محل تردید است. ما به استناد ماده ۱۲۰ درخواست حکم برائت داریم. دادگاه با همین سخنان به پایان رسیده و وارد مرحله صدور حکم شده است». پیش از این، وکیل سحرخیز با اشاره به اتهام موکلش درباره توهین به رئیس قوه قضائیه گفته بود: «رسیدگی به پرونده آقای سحرخیز به اتهام توهین به رئیس قوه قضائیه، اولین دادگاه جرائم سیاسی در تاریخ جمهوری اسلامی ایران است که با حضور هیات‌منصفه برگزار می‌شود». طباطبایی در همین باره گفت: «دربارۀ اتهام دیگر ایشان درباره توهین به رئیس قوه قضائیه و رئیس دولت سابق، دادگاه پذیرفت این اتهام در زمره جرائم سیاسی قرار می‌گیرد و آن را به دادگاه کیفری استان ارجاع داد که در انتظار تعیین وقت است. آقای سحرخیز یک اتهام دیگر در دادگاه انقلاب دارند که آن هم در انتظار تعیین وقت است».